



Dotknutá verejnosť:

Združenie domových samospráv, o. z.

Rovnianska 1667/14

851 02 Bratislava

IČO: 31 820 174

Príslušný orgán zisťovania EIA:

Okresný úrad Senec

odbor starostlivosti o životné prostredie

Hurbanova 21

903 01 Senec

podané elektronicky

Odvolanie proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania č. OU-SC-OSZP- 2026/014805-012 zo dňa 03. 07. 2026 vo veci navrhovanej činnosti „Predajné centrum pre dom a záhradu, Ivanka pri Dunaji“

Združenie domových samospráv, o. z., ako dotknutá verejnosť podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, podáva týmto odvolanie proti záväznému stanovisku Okresného úradu Senec, odboru starostlivosti o životné prostredie, č. OU-SC-OSZP-2026/014805-012 zo dňa 03. 07. 2026, ktorým príslušný orgán určil, že zámer navrhovanej činnosti „**Predajné centrum pre dom a záhradu, Ivanka pri Dunaji**“ sa nebude posudzovať podľa zákona o EIA.

ZDS navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté záväzné stanovisko **zrušil a vec vrátil príslušnému orgánu na nové zisťovacie konanie a nové rozhodnutie.**

V novom konaní bude potrebné, aby príslušný orgán vykonal vlastný, preskúmateľný a eurokonformný screeningový úsudok podľa § 29 zákona o EIA, a to najmä vo vzťahu k vodám, dažďovej kanalizácii, vsakovaniu, ORL, podzemnej vode, geodynamickým javom, zelenej infraštruktúre, klimateckej adaptácii, finalizačnému urbanizačnému účinku zámeru a reálnej funkčnosti uložených opatrení.



I. Základná odvolacia námietka

Napadnuté záväzné stanovisko je nezákonné nie preto, že by navrhovaná činnosť musela byť automaticky predmetom úplného posudzovania vplyvov na životné prostredie, ale preto, že príslušný orgán nepreukázal, že negatívny screening bol výsledkom vlastného, preskúmateľného a eurokonformného vyhodnotenia.

Orgán síce zhromaždil podklady, rekapituloval stanoviská dotknutých orgánov, prevzal odpovede navrhovateľa a uložil päť opatrení. Nevykonal však z nich vlastný screeningový úsudok podľa § 29 zákona o EIA.

Z rozhodnutia nevyplýva, že by príslušný orgán preskúmateľne prešiel rozhodovacím reťazcom:

zámer – stanoviská a pripomienky – doplňujúce informácie – vyhodnotenie – kritériá zisťovacieho konania – hlavné dôvody – opatrenia – výrok.

Napadnuté záväzné stanovisko namiesto toho pôsobí ako skrátený administratívny model:

opis zámeru – prepis stanovísk – odpovede navrhovateľa typu „berie sa na vedomie“ alebo „bude riešené v ďalšom stupni“ – všeobecné opatrenia – negatívny screening.

Takýto postup nezodpovedá § 29 zákona o EIA, účelu zákona o EIA, čl. 4 smernice EIA, čl. 8a smernice EIA ani judikatúre Súdneho dvora EÚ k dôkaznej zrelosti negatívneho screeningu.

ZDS zároveň uvádza, že v tomto odvolaní nenamieta nevyhodnotenie svojho vlastného prvostupňového stanoviska, pokiaľ takéto stanovisko nie je súčasťou administratívneho spisu a nie je citované v napadnutom záväznom stanovisku. ZDS namieta nezákonnosť negatívneho screeningu ako takého, najmä absenciu vlastného vyhodnotenia stanovísk dotknutých orgánov, odborných podkladov, doplňujúcich informácií a environmentálne relevantných otvorených otázok zo strany príslušného orgánu.

II. Historická, účelová a eurokonformná interpretácia § 29 zákona o EIA

Súčasný znenie § 29 zákona o EIA nemožno vykladať izolovane. Je výsledkom dlhého vývoja slovenského EIA práva v kontexte infringementu INFR(2019)2223, ktorý od roku 2019 do roku 2026 riešil kvalitu screeningu, právnu istotu dotknutej verejnosti a účinnosť environmentálnej participácie. § 29 preto nie je iba technická procesná úprava, ale normatívny výsledok európskoprávnej korekcie slovenskej praxe.



V tomto vývoji malo ZDS postavenie formatívneho aktéra v zmysle čl. 7 a čl. 8 Aarhuského dohovoru. Dlhodobu presadzovalo, aby environmentálne požiadavky verejnosti neboli označované za obštrukciu alebo formálny aktivizmus, ale aby boli internalizované do zákonných povinností navrhovateľa, projektanta a príslušného orgánu. Táto vrstva je dôležitá aj pre výklad § 29: verejnosť v zisťovacom konaní nie je rušivý prvok, ale súčasť dôkazného prostredia, v ktorom sa overuje, či možno významné vplyvy objektívne vylúčiť.

Vývoj kulminoval v roku 2025, keď sa spojila slovenská infringementová korekcia s novou judikatúrou Súdneho dvora EÚ. V rámci INFR(2019)2223 sa riešila základná otázka, či efektívnosť procesu môže byť dôvodom na procesné obmedzovanie verejnosti. Eurokonformný záver je opačný: efektívnosť procesu nesmie narušiť práva verejnosti na participáciu, prístup k informáciám a prístup k spravodlivosti.

Tento výkladový kontext vyplýva najmä z formálneho oznámenia Európskej komisie C(2019)6679 final zo dňa 10. októbra 2019 vo veci INFR(2019)2223, z pracovného technického stretnutia Európskej komisie a Slovenskej republiky zo dňa 27. marca 2025, z listu Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR č. 013756/2025-MEPO-10 zo dňa 24. apríla 2025, z doplňujúceho formálneho oznámenia Európskej komisie C(2025)3380 final zo dňa 18. júna 2025, zo stanoviska Slovenskej republiky označeného ako Observations INF(2025)001248 zo dňa 12. augusta 2025, z listu MZVEZ SR č. 013756/2025-MEPO-18 zo dňa 7. novembra 2025 a z doplňujúcich informácií Slovenskej republiky č. 1 označených ako INF(2025)01710.

Výsledná konštrukcia § 29 zákona o EIA nadväzuje na pôvodný model zisťovacieho konania podľa zákona č. 314/2014 Z. z., avšak s podstatnou eurokonformnou aktualizáciou účinnej participácie dotknutej verejnosti a dôkazného štandardu screeningu. Pôvodný model trpel najmä dvoma procesnými nejednoznačnosťami: po prvé, či je zisťovacie konanie súčasťou posudzovania alebo samostatným procesným konaním; po druhé, aký je vzťah Správneho poriadku a osobitného procesného režimu zákona o EIA.

Tieto otázky zákonodarca pomenoval v dôvodovej správe a Európska komisia ich konkretizovala na technickom stretnutí dňa 27. marca 2025. Výhrady Komisie sa následne premietli do druhej formálnej výzvy, ďalšej legislatívnej korekcie prerokovanej verzie zákona o EIA a prijatia aktuálne účinného eurokonformného znenia zákona.

Oba výkladové spory boli vyriešené aktuálnou konštrukciou zákona o EIA. Zisťovacie konanie sa procesne oddelilo od plného posudzovania vplyvov rekonštrukciou § 3 zákona o EIA a § 64 ods. 1 písm. f) zákona o EIA výslovne vylúčil použitie Správneho poriadku na zisťovacie konanie podľa § 29. Správny poriadok sa teda v zisťovacom konaní neuplatňuje okrem základných zásad administratívneho konania.

Táto zmena má zásadný výkladový význam. Ak zákonodarca odpojil zisťovacie konanie od Správneho poriadku, nemožno zákonnosť negatívneho screeningu posudzovať cez všeobecné správnoprávne výkladové metódy aplikované na zisťovacie konania. Takýto prístup by obnovoval práve tú interpretačnú nejednoznačnosť, ktorú aktuálne znenie zákona o EIA odstránilo. Zákonnosť negatívneho screeningu sa musí posudzovať cez osobitný procedurálny režim § 29 zákona o EIA, jeho účel, smernicu EIA, Aarhuský dohovor a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.



Vyňatie zisťovacieho konania spod Správneho poriadku neznižuje požiadavky na rozhodovanie. Naopak, zvyšuje význam vnútorného procedurálneho algoritmu § 29 a jeho eurokonformného výkladu. Ak sa neuplatňuje všeobecný procesný kódex, musí byť o to presnejšie dodržaný osobitný EIA postup: zámer, stanoviská a pripomienky, ich vyhodnotenie, kritériá zisťovacieho konania, hlavné dôvody, opatrenia a výrok tak, ako ich chápe čl. 4 a čl. 8a smernice EIA. Osobitný režim nie je priestorom pre nižšiu preskúmateľnosť; je to eurokonformne viazaný režim rozhodovania o tom, či možno významné vplyvy objektívne vylúčiť.

§ 64 ods. 1 písm. f) zákona o EIA preto neznamená procesné odľahčenie screeningu, ale metodické odpojenie screeningu od všeobecných správnoprávnych výkladových metód aplikovaných na zisťovacie konania. Screening sa má vykladať podľa § 29 zákona o EIA, účelu zákona, smernice EIA, Aarhuského dohovoru a judikatúry SDEÚ.

V rovnakom období prišla aj všeobecná európskoprávna korekcia výkladu smernice EIA. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-41/24 Waltham Abbey Residents Association vyložil dôkazné bremeno v screeningu tak, že ak existujú objektívne informácie o možných významných vplyvoch, príslušný orgán ich musí zohľadniť a významné vplyvy môže vylúčiť len na objektívnom dôkaznom základe. Rozsudok C-461/24 Asociación Petón do Lobo dopĺňa výklad účasti verejnosti podľa čl. 6 smernice EIA: verejná participácia nie je dekoratívna fáza, ale mechanizmus, ktorý má umožniť, aby sa environmentálne relevantné informácie dostali do rozhodovania pred prijatím rozhodnutia o projekte.

Rozhodnutia Waltham Abbey a Petón do Lobo tak predstavujú základný eurokonformný výklad dvoch rozhodujúcich prvkov súčasného screeningu: dôkazného bremena pri vylúčení významných vplyvov a účinnej participácie verejnosti, ktorá je v zisťovaní konaní naďalej predpokladaná ako súčasť dôkazného a kontrolného prostredia.

§ 29 zákona o EIA sa preto musí vykladať historicky, dôsledne s ohľadom na účel zákona a eurokonformne ako vnútroštátna transpozícia sekundárneho práva EÚ: nie ako zrýchľovací mechanizmus proti verejnosti, ale ako procedurálny algoritmus, ktorého úlohou je zabezpečiť preskúmateľné vyhodnotenie zámeru, stanovísk, pripomienok, kritérií, dôvodov a opatrení pred tým, ako štát rozhodne, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať, a to pri zachovaní procesnej hospodárnosti a odborných nárokov na samotné environmentálne zisťovanie relevantných vplyvov.

Ak by sa § 29 vykladal tak, že orgán môže iba zrekapitulovať zámer, uviesť stanoviská, uložiť všeobecné podmienky a bez vlastnej hodnotiacej úvahy uzavrieť, že činnosť sa nebude posudzovať, išlo by o návrat k formalistickému modelu screeningu, ktorý bol predmetom európskoprávnej korekcie v rokoch 2019 až 2026.

ZDS v predmetnom odvolaní okrem záujmu na individuálnej environmentálnej spravodlivosti podľa čl. 9 Aarhuského dohovoru sleduje aj legitímny verejno-záujmový cieľ strategickej litigácie podľa čl. 7 a čl. 8 Aarhuského dohovoru: dohliadať na eurokonformný výklad zákona, presadzovať ochranu verejno-záujmových práv verejnosti a uplatňovať základný environmentálny štandard projektov podľa vnútroštátneho práva, strategických dokumentov Slovenskej republiky a práva Európskej únie.

Táto strategicko-litigačná pozícia nespochybňuje postavenie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky ako ústredného orgánu štátnej správy a primárneho štátneho



garanta metodického, odborného a eurokonformného výkladu zákona o EIA. Naopak, vychádza z toho, že podľa § 5 ods. 2 písm. a) a písm. e) zákona o EIA je práve MŽP SR nositeľom systémovej zodpovednosti za odborné usmerňovanie, metodické riadenie a zabezpečenie eurokonformného uplatňovania zákona o EIA.

ZDS preto nevystupuje proti metodickej autorite MŽP SR. Vystupuje ako verejno-záujmový aktér, ktorý v konkrétnych konaniach procesne testuje, či sa eurokonformný a metodický výklad zákona o EIA skutočne premieta do rozhodovacej praxe príslušných orgánov. Úlohou ZDS nie je nahrádzať štátnu metodickú autoritu, ale aktivovať jej praktický účinok tam, kde sa v individuálnych veciach objavuje návrat k formalistickému, správnoprávne zotrvačnému alebo dôkazne nedostatočnému modelu screeningu.

Verejno-záujmový charakter procesnej aktivity ZDS teda spočíva v dvoch súbežných funkciách: dohliadať na individuálnu environmentálnu spravodlivosť v konkrétnom prípade a zároveň presadzovať aktuálne európske aj vnútroštátne environmentálne právo ako základnú interpretačnú metódu environmentálnej spravodlivosti na Slovensku.

III. Konflikt osobitného a všeobecného právneho predpisu

Napadnuté záväzné stanovisko je vnútorne právne problematické už vo svojej enunciacii.

Príslušný orgán sa vo výroku označuje ako správny orgán podľa § 1 ods. 2 Správneho poriadku a zároveň rozhoduje v zisťovacom konaní podľa § 29 zákona o EIA. Vo výroku sa pritom neuvádza presná časová verzia zákona o EIA, ale iba všeobecná formulácia, že orgán postupuje podľa zákona o EIA „v platnom znení“.

To je právne významné, pretože účinné znenie § 64 ods. 1 písm. f) zákona o EIA výslovne vylučuje použitie Správneho poriadku na zisťovacie konanie podľa § 29, okrem základných zásad administratívneho konania. Príslušný orgán teda nemal negatívny screening rámcovať cez všeobecné správnoprávne postavenie správneho orgánu podľa Správneho poriadku, ale cez osobitný procesný režim zákona o EIA.

Nejde o formalitu. Ide o jadro novej právnej úpravy.

Ak zákonodarcu odpojil zisťovacie konanie od Správneho poriadku, nemožno zákonnosť negatívneho screeningu posudzovať cez všeobecné správnoprávne výkladové metódy aplikované na zisťovacie konania. Práve takýto výkladový postup bol súčasťou historickej nejednoznačnosti, ktorú aktuálne znenie zákona o EIA a infringementová korekcia smerovali odstrániť.

Napadnuté záväzné stanovisko však vykazuje znaky starého správnoprávneho formalizmu: podklady sa zrekapitulujú, stanoviská sa formálne vybavujú, odpovede navrhovateľa sa akceptujú a následne sa vydá negatívny screening. Takýto model je nezlučiteľný s § 29 ako osobitným EIA právnym predpisom transponujúcim smernicu EIA.



ZDS preto namieta, že rozhodnutie je nezákonné už tým, že nerešpektuje metodické odpojenie zisťovacieho konania od všeobecných správno-právnych výkladových metód aplikovaných na zisťovacie konania a príslušný orgán postupuje len formalisticky v zmysle vnútroštátnej správno-právnej doktríny ale nie v zmysle smernice EIA a eurokonformného výkladu zákona o EIA. Orgán mal postupovať podľa § 29 zákona o EIA ako osobitného, eurokonformne vykladaného procedurálneho režimu, nie podľa správno-právnej zotrvačnosti.

IV. Skutkové východisko zámeru a neutralizovaná analýza

Navrhovaná činnosť „Predajné centrum pre dom a záhradu, Ivanka pri Dunaji“ predstavuje novú činnosť v k. ú. Farná, obec Ivanka pri Dunaji. Zámer má byť realizovaný na ploche riešeného územia 48 598 m². Má ísť o areál slúžiaci na predaj, skladovanie a manipuláciu so stavebným materiálom, s administratívnou budovou, skladovou halou, nakladacou halou, manipulačnými plochami, dopravnou infraštruktúrou, parkovaním a technickou infraštruktúrou.

Podľa zámeru ide o činnosť spadajúcu do zisťovacieho konania podľa prílohy č. 8 zákona o EIA ako projekt rozvoja obcí. Zámer uvádza celkovú výmeru riešeného územia 48 598 m², hrubú podlažnú plochu 6 740 m² a 86 parkovacích stojísk.

ZDS nespochybňuje, že v spise existujú odborné podklady. Zámer obsahuje akustickú štúdiu, hydrogeologický posudok, inžinierskogeologický prieskum a stanoviská dotknutých orgánov. Niektoré dotknuté orgány nepožadovali ďalšie posudzovanie. Zámer deklaruje súlad s územným plánom a uvádza koeficient zelene vyšší než minimálny regulatív.

Tieto skutočnosti však samy osebe nepostačujú na zákonný negatívny screening.

Práve preto, že existujú odborné podklady a stanoviská, bolo úlohou príslušného orgánu vytvoriť z nich vlastný, preskúmateľný a dôkazne ucelený screeningový záver. Orgán mal ukázať, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, ktoré riziká za objektívne vylúčené, ktoré opatrenia za právne účinné a prečo nie je potrebné úplné posudzovanie.

To sa nestalo.

V. Doplnujúce informácie nesplnili svoj účel

Osobitným jadrom nezákonnosti je spôsob, akým príslušný orgán naložil s doplnujúcimi informáciami navrhovateľa.

Doplnujúce informácie mali slúžiť na to, aby sa po stanoviskách dotknutých orgánov doplnil objektívny dôkazný základ potrebný pre screeningový záver. Ich funkciou nemalo byť iba



procesne „vybaviť“ pripomienky, ale odstrániť otvorené odborné otázky tak, aby orgán mohol preskúmateľne uzavrieť, či významné vplyvy možno objektívne vylúčiť.

V tejto veci však dopĺňujúce informácie túto funkciu nesplnili.

Z rozhodnutia vyplýva opakujúci sa vzorec: dotknutý orgán uplatní požiadavku alebo upozorní na otázku, navrhovateľ odpovie, že ju „berie na vedomie“, „bude rešpektovať“ alebo „bude riešená v ďalšom stupni projektovej prípravy“, a príslušný orgán takúto odpoveď akceptuje. Takýto postup nie je vyhodnotením pripomienok dotknutých orgánov ani zo strany navrhovateľa, ani zo strany príslušného orgánu.

Dopĺňujúca informácia sa tak zmenila na formálny procesný úkon. Neposkytla nové objektívne informácie potrebné pre negatívny screening, ale otvorené otázky prevažne presunula do povoľovania.

To je neprípustné.

Ak sa určitá otázka má riešiť až v ďalšom stupni projektovej prípravy, príslušný orgán musí vysvetliť, prečo ide iba o technické spresnenie už vyhodnoteného a nevýznamného vplyvu. Ak to nevysvetlí, vzniká riziko podmienkovej substitúcie: významnosť vplyvu nebola v screeningu objektívne vylúčená, ale iba odsunutá do budúcnosti.

Dopĺňujúce informácie nemôžu byť rituálnym procesným úkonom, ktorým sa stanoviská dotknutých orgánov formálne „vybavia“ bez toho, aby sa z nich vytvoril objektívny dôkazný základ negatívneho screeningu.

V tejto veci práve dopĺňujúce informácie ukazujú, že rozhodnutie nebolo dôkazne zrelé na negatívny screening.

VI. Štandard Waltham Abbey a objektívny dôkazný základ

Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-41/24 Waltham Abbey Residents Association nemôže byť negatívny screening založený na tom, že orgán iba prevezme tvrdenia navrhovateľa alebo formálne odkáže na budúce povoľovanie.

Ak existujú objektívne informácie o možných významných vplyvoch, príslušný orgán ich musí zohľadniť a významné vplyvy môže vylúčiť len na objektívnom dôkaznom základe.

V tejto veci existujú minimálne tieto objektívne relevantné okruhy:

- veľká plocha riešeného územia,
- rozsiahle spevnené, skladové, manipulačné a dopravné plochy,
- odvodnenie dažďových vôd do vsakovacích objektov,
- potreba ORL pri pojazdných a parkovacích plochách,
- podzemná voda a horninové prostredie,
- geodynamické javy,



- doprava a hluk,
- skladovanie a manipulácia so stavebným materiálom,
- prítomnosť zelene a jej reálna adaptačná a ekostabilizačná funkcia,
- finalizácia posledného voľného územia v rámci zastaviteľnej plochy lokality.

Orgán tieto otázky nezjednotil do vlastného Waltham Abbey záveru. Neuvedol, prečo dostupné podklady objektívne vylučujú možnosť významných negatívnych vplyvov. Neodlíšil, ktoré otázky sú už uzavreté a ktoré sa iba budú technicky spresňovať v ďalších stupňoch.

Negatívny screening preto trpí dôkazným deficitom.

Predmetný rozsudok je základným a východným výkladom minimálneho dôkazného štandardu pre negatívny screening – t.j. pre rozhodnutie zo zisťovacieho konania so záverom, že projekt sa nebude posudzovať. Ide o zlyhanie v kontexte základnej zásady administratívnych konaní podľa čl.5 správneho poriadku a to dôsledne zistený skutkový stav podľa štandardu materiálnej rovnosti, ktorý však nesmie byť nižší ako štandard Waltham Abbey. Aj keď je správny poriadok procesne od konania odpojený, základné zásady administratívnych konaní je základný štandard akéhokoľvek administratívneho postupu orgánov verejnej správy na Slovensku.

VII. Chýba záverečné vyhodnotenie podľa čl. 4 ods. 5 smernice EIA a § 29 zákona o EIA

Čl. 4 ods. 5 smernice EIA vyžaduje, aby rozhodnutie, ktorým sa určí, že projekt nebude podliehať posudzovaniu, obsahovalo hlavné dôvody tohto záveru s prihliadnutím na príslušné kritériá screeningu.

Tomu zodpovedá aj § 29 zákona o EIA, ktorý nevyžaduje iba procesné zhromaždenie podkladov, ale vlastné vyhodnotenie zámeru, stanovísk, kritérií, vlastností činnosti a opatrení.

Napadnuté záväzné stanovisko neobsahuje dostatočný čl. 4 ods. 5 screeningový úsudok.

Príslušný orgán neukázal:

1. ktoré kritériá zisťovacieho konania aplikoval,
2. ktoré vlastnosti zámeru priradil ku ktorým kritériám,
3. ktoré riziká považoval za významné, nevýznamné alebo zvládnuteľné,
4. prečo doplňujúce informácie postačovali ako objektívny dôkazný základ,
5. prečo otvorené otázky vôd, ORL, vsakovania, geodynamických javov a zelene možno ponechať do ďalších stupňov,
6. prečo uložené opatrenia postačujú na zabránenie alebo zmiernenie nepriaznivých vplyvov.

Rozhodnutie preto nie je výsledkom preskúmateľného screeningu, ale administratívnym zhrnutím zámeru, stanovísk, odpovedí navrhovateľa a všeobecných opatrení.



VIII. Vody, ORL, vsakovanie a podzemná voda

Najsilnejším individuálnym vecným problémom tejto veci sú vody.

Zámer pracuje s rozsiahlymi spevnenými, parkovacími, manipulačnými a skladovacími plochami. Dažďové vody majú byť riešené odvodnením a vsakovaním do horninového prostredia. Pri pojazdných a parkovacích plochách vzniká otázka znečistenia, odlučovačov ropných látok, technického riešenia kanalizačných okrskov, kapacity vsakovacích objektov, ochrany podzemných vôd a vzťahu k vodným prvkom v území.

Tieto otázky nie sú technickým detailom. Sú jadrom environmentálneho screeningu.

Ak sa vody z rozsiahlych spevnených, manipulačných, skladovacích a dopravných plôch majú dostať do horninového prostredia, príslušný orgán musí už v zisťovacom konaní preskúmateľne vedieť:

1. aké plochy budú odvodňované,
2. aké znečistenie možno očakávať,
3. kde budú vedené dažďové kanalizačné sektory,
4. ako budú riešené ORL,
5. kam budú vody zaústené,
6. aká je kapacita vsakovacích objektov,
7. či vsakovanie neohrozí podzemné vody,
8. ako sa zohľadní intenzívny pojazd vozidiel,
9. ako sa zohľadní skladovanie a manipulácia so stavebným materiálom,
10. ako sa bude systém kontrolovať a udržiavať.

Ak tieto otázky nie sú preskúmateľne vyriešené, nemožno tvrdiť, že významné vplyvy na vody boli objektívne vylúčené.

ZDS nenamieta, že všetky technické detaily musia byť v zámere vyriešené na úrovni realizačného projektu. Namieta však, že rozhodujúce environmentálne parametre vodného režimu musia byť v čase negatívneho screeningu dôkazne zrelé.

Budúce povoľovanie môže spresniť technické riešenie. Nemôže však spätne vytvoriť dôkazný základ pre záver, že negatívny screening bol zákonný.

V tejto veci príslušný orgán neuložil samostatné a konkrétne opatrenia k dažďovým vodám, ORL, vsakovaniu, podzemným vodám ani kontrole vodohospodárskych riešení. To je neprimerané vzhľadom na povahu zámeru.

Negatívny screening preto nemá dostatočný materiálny základ vo vzťahu k vodám.



IX. Geodynamické javy a horninové prostredie

Ďalším otvoreným odborným okruhom sú geodynamické javy a horninové prostredie.

Ak dotknutý orgán v konaní upozornil na potrebu doplnenia alebo zohľadnenia otázok súvisiacich s geodynamickými javmi a horninovým prostredím, príslušný orgán nemohol takúto požiadavku vybaviť iba tým, že vezme na vedomie odpoveď navrhovateľa o budúcom zohľadnení v ďalších stupňoch.

Geodynamické javy nie sú administratívna poznámka. Sú súčasťou skutkového a odborného posúdenia vhodnosti riešenia, najmä ak sa zároveň pracuje so vsakovaním vôd do horninového prostredia.

Vzťah medzi horninovým prostredím, vsakovacími objektmi, podzemnou vodou, spevnenými plochami a rizikom znečistenia mal byť v rozhodnutí výslovne vyhodnotený. Bez tohto vyhodnotenia nemožno tvrdiť, že orgán objektívne vylúčil významné vplyvy.

X. Hluk, doprava a následná objektivizácia

Zámer je dopravne a akusticky relevantný. Ide o predajno-skladový areál, ktorý bude generovať zákaznícku dopravu, zásobovanie, manipuláciu so stavebným materiálom a prevádzku stacionárnych zdrojov hluku. Senecká cesta je už dnes na hrane kapacitnej únosnosti.

ZDS nespochybňuje, že bola predložená akustická štúdia. Namieta však, že samotná existencia akustickej štúdie nenahrádza screeningový úsudok orgánu.

Ak akustická štúdia predpokladá určité opatrenia alebo následnú objektivizáciu po realizácii, orgán musí odlíšiť:

- čo už bolo v screeningu objektívne vylúčené,
- čo je iba monitoring správnosti predpokladov,
- čo je otvorená otázka, ktorá môže mať význam pre posúdenie vplyvov.

Monitoring po realizácii môže byť legitímny, ak kontroluje správnosť už vykonaného záveru. Nemôže byť náhradou chýbajúceho dôkazného základu.

Napadnuté záväzné stanovisko túto hranicu nevysvetľuje.



XI. Zeleň, klimatická adaptácia a ekostabilizačná funkcia nie sú ornament

Zámer deklaruje vysoký percentuálny podiel zelene. Percentuálny koeficient zelene však nie je sám osebe dôkazom ekologickej stability, klimatickej adaptácie ani environmentálne zodpovednej projekcie.

Zeleň môže byť funkčná, ale môže byť aj prevažne obvodová, izolačná, regulačne započítaná alebo už existujúca. Preto treba hodnotiť nie iba jej výmeru, ale jej funkciu.

Príslušný orgán mal preskúmať:

1. či navrhovaná zeleň reálne znižuje prehrievanie územia,
2. či má retenčnú a infiltračnú funkciu,
3. či tieni spevnené plochy,
4. či vytvára ekologickú konektivitu,
5. či podporuje biodiverzitu,
6. či nadväzuje na existujúcu nelesnú drevinovú vegetáciu,
7. či ide o nový environmentálny prínos, alebo len o započítanie existujúceho zeleného rámca,
8. či je funkcia zelene právne stabilizovaná opatreniami vo výroku.

Tieto otázky rozhodnutie nerieši.

Environmentálne opatrenia v negatívnom screeningu nie sú luxusom, ornamentom ani estetickým doplnkom projektu. Sú materiálnym predpokladom zákonného záveru, že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať.

Adaptačná stratégia Slovenskej republiky, metodické usmernenia MŽP SR k posudzovaniu klimatickej zraniteľnosti a klimatickej odolnosti projektov v procese EIA/SEA, § 2 a § 3 zákona o ochrane prírody a krajiny, zákon o autorizovaných stavebných inžinieroch a § 35 ods. 6 nového stavebného zákona smerujú k rovnakému záveru: environmentálne zodpovedná projekcia nie je dekoratívny nadštandard, ale materiálny predpoklad toho, aby bolo možné už v screeningu vylúčiť významné vplyvy.

Pri projekte s rozsiahlymi spevnenými, skladovacími, manipulačnými a dopravnými plochami je potrebné preskúmateľne vyhodnotiť najmä prehrievanie územia, retenčnú schopnosť, vsakovanie, tienenie, vegetačnú štruktúru, modro-zelenú infraštruktúru a odolnosť voči extrémnym zrážkam, suchu a vysokým teplotám.

Napadnuté záväzné stanovisko nepreukazuje, že by príslušný orgán aplikoval metodiku MŽP SR o posudzovaní klimatickej zraniteľnosti a klimatickej odolnosti projektov v EIA/SEA. Nevyplyva z neho samostatné klimaticko-adaptačné vyhodnotenie ani záver o tom, ako navrhované opatrenia reagujú na riziká zmeny klímy.

ZDS preto namieta, že rozhodnutie zamieňa percentuálny koeficient zelene za materiálne environmentálne opatrenie. To je nedostatočné.



XII. Finalizačný urbanizačný účinok zámeru

Zámer sa nemá posudzovať iba ako izolovaná predajňa so skladom. V územných súvislostiach ide o projekt, ktorý finalizuje zastavanie posledného voľného priestoru v rámci zastaviteľnej plochy lokality.

Táto okolnosť má environmentálny význam.

Územnoplánovací súlad neodpovedá na otázku významnosti environmentálnych vplyvov. Územný plán určuje prípustnosť funkcie, ale EIA screening má zistiť, či konkrétny projekt so svojimi parametrami, plochami, dopravou, vodami, zeleňou a opatreniami môže mať významné vplyvy.

Ak zámer fakticky uzatvára posledný voľný priestor v rámci zastaviteľnej plochy lokality, príslušný orgán musí vyhodnotiť finalizačný účinok na:

- vodný režim,
- mikroklimu,
- ekologickú konektivitu,
- nelesnú drevinovú vegetáciu,
- retenčnú schopnosť územia,
- dopravné a hlukové zaťaženie,
- urbanizačnú únosnosť územia.

Napadnuté záväzné stanovisko takýto finalizačný urbanizačný účinok nevyhodnocuje.

XIII. Opatrenia vo výroku neplnia dostatočne funkciu čl. 8a smernice EIA

Vo výroku bolo uložených päť opatrení. Tieto opatrenia sa týkajú najmä akustickej štúdie, verejného zdravia, ochranných pásiem letiska a radaru, hierarchie odpadového hospodárstva a skladovania výkopovej zeminy.

ZDS nespochybňuje, že tieto opatrenia majú čiastočný význam. Namieta však, že nepokrývajú hlavné environmentálne otázky zámeru.

Vo výroku chýbajú konkrétne opatrenia k:

1. dažďovým vodám,
2. vsakovaniu,
3. ORL,
4. podzemným vodám,
5. geodynamickým javom,
6. vodohospodárskej kontrole,
7. funkčnej zelenej infraštruktúry,



8. klimatickej adaptácii,
9. retenčnej schopnosti územia,
10. ekologickej stabilite,
11. finalizačnému urbanizačnému účinku,
12. prenosu environmentálnych požiadaviek do ďalšieho povoľovania.

Opatrenia v negatívnom screeningu nemajú byť len všeobecným odkazom na budúce povinnosti. Majú byť individuálnym a preskúmateľným nástrojom, ktorým sa ukáže, že identifikované vplyvy sú zvládnuteľné bez úplného posudzovania.

V tejto veci opatrenia nie sú dostatočne previazané s hlavnými rizikami zámeru. Preto nemôžu nahradiť chýbajúci dôkazný základ negatívneho screeningu.

XIV. § 35 ods. 6 stavebného zákona a environmentálne zodpovedná projekcia

Nový stavebný zákon predpokladá, že projektant pri navrhovaní stavby zohľadňuje ochranu životného prostredia, klimatickú adaptáciu, ochranu prírody, biotopy, dreviny, mokrade, vtáky, netopiere a minimalizáciu tvorby odpadov.

Tieto požiadavky nie sú až neskorším povoľovacím luxusom. Sú projektovou materializáciou environmentálnej zodpovednosti.

Ak má negatívny screening umožniť pokračovanie projektu bez úplného posudzovania, musí byť už v screeningu preskúmateľné, že projekt má dostatočný environmentálny koncept, ktorý sa dá preniesť do ďalších povoľovacích stupňov.

Nestačí povedať, že podrobnosti sa vyriešia neskôr. Treba vedieť, čo sa bude neskôr riešiť ako technický detail a čo už bolo v screeningu environmentálne uzavreté.

V tejto veci príslušný orgán nevytvoril most medzi EIA screeningom a projektovou zodpovednosťou podľa stavebného zákona. Nie je jasné, ktoré environmentálne požiadavky majú byť záväzne prenesené do ďalších stupňov a ako sa má kontrolovať ich splnenie.



XV. Účinná participácia a právo na opravný prostriedok

Účinné odvolanie dotknutej verejnosti predpokladá, že napadnuté rozhodnutie obsahuje preskúmateľné dôvody.

Dotknutá verejnosť nemá rekonštruovať hypotetické zákonné rozhodnutie namiesto orgánu. Má mať možnosť z rozhodnutia zistiť, prečo orgán dospel k záveru, že významné vplyvy možno objektívne vylúčiť.

Napadnuté záväzné stanovisko túto kvalitu nemá. ZDS z neho nevie zistiť, ako príslušný orgán vlastnou úvahou vyhodnotil hlavné otázky: vody, ORL, vsakovanie, geodynamické javy, klimatickú adaptáciu, zeleň, finalizáciu územia a účinnosť opatrení.

Tým je oslabená praktická účinnosť odvolania a verejnej kontroly.

XVI. Záver

Napadnuté záväzné stanovisko je nezákonné, pretože:

1. nerešpektuje osobitný režim § 29 zákona o EIA v spojení s § 64 ods. 1 písm. f),
2. je enunciačne rozporné tým, že rámcuje zisťovacie konanie cez Správny poriadok,
3. neobsahuje vlastný preskúmateľný screeningový úsudok príslušného orgánu,
4. doplňujúce informácie nesplnili účel doplnenia objektívneho dôkazného základu,
5. otvorené odborné otázky boli prevažne odsunované do ďalších povolenacích stupňov,
6. nebol preskúmateľne vykonaný Waltham Abbey test objektívneho vylúčenia významných vplyvov,
7. chýba záverečné vyhodnotenie podľa čl. 4 ods. 5 smernice EIA,
8. neboli dostatočne vyhodnotené vody, ORL, vsakovanie a podzemná voda,
9. neboli dostatočne vyhodnotené geodynamické javy a horninové prostredie,
10. nebola preskúmateľne vyhodnotená klimatická zraniteľnosť a klimatická odolnosť zámeru,
11. koeficient zelene bol použitý bez vyhodnotenia jej reálnej adaptačnej, mitigačnej a ekostabilizačnej funkcie,
12. nebol vyhodnotený finalizačný urbanizačný účinok zastavania posledného voľného priestoru v lokalite,
13. opatrenia vo výroku nepokrývajú hlavné environmentálne riziká zámeru,
14. rozhodnutie nevytvára environmentálno-projektový most do ďalších povolenacích stupňov,
15. rozhodnutie oslabuje účinnosť verejnej kontroly a opravného prostriedku.

Z uvedených dôvodov ZDS navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté záväzné stanovisko **zrušil a vec vrátil Okresnému úradu Senec, odboru starostlivosti o životné prostredie, na nové zisťovacie konanie a nové rozhodnutie.**



V novom konaní bude potrebné, aby príslušný orgán najmä:

- a) jednoznačne aplikoval účinné znenie zákona o EIA vrátane § 64 ods. 1 písm. f),
- b) nepoužíval všeobecné správnoprávne výkladové metódy aplikované na zisťovacie konania,
- c) vykonal vlastné vyhodnotenie všetkých stanovísk a doplňujúcich informácií,
- d) preskúmateľne vyhodnotil vody, ORL, vsakovanie a podzemnú vodu,
- e) preskúmateľne vyhodnotil geodynamické javy a horninové prostredie,
- f) preskúmateľne vyhodnotil klimatickú adaptáciu a klimatickú odolnosť zámeru,
- g) vyhodnotil funkčnosť zelene ako mitigačného, adaptačného a ekostabilizačného opatrenia,
- h) vyhodnotil finalizačný urbanizačný účinok zámeru,
- i) určil konkrétne, právne účinné a kontrolovateľné environmentálne opatrenia,
- j) jasne rozlíšil, čo je už v screeningu objektívne vylúčené a čo môže byť len technicky spresňované v ďalších povoloňovacích stupňoch.

V Bratislave dňa 12. júla roku Pána 2026

Združenie domových samospráv, o. z.

Bc. Marcel Slávik
štatutárny predseda

